

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ (Ε.Μ.Ι.Π.Η.)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2010 - ΕΤΟΣ Γ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 8 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ 2010

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Η Ημαθία αποτελεί μία από τις περιοχές της Κεντρικής Μακεδονίας η οποία παρουσιάζει αδιάλειπτη κατοίκηση από την αρχαιότητα μέχρι και τη σύγχρονη εποχή. Συνεπώς, οι πολιτικές, κοινωνικές και στρατιωτικές μεταβολές της ευρύτερης περιοχής αντικατοπτρίζονται διαχρονικά και στην Ημαθία.

Με αφορμή τις επικείμενες μεταρρυθμίσεις στην τοπική αυτοδιοίκηση, οι οποίες πρόκειται σύντομα να εφαρμοστούν στο πλαίσιο του σχεδίου «Καλλικράτης», η Ε.Μ.Ι.Π.Η. αποφάσισε να αφιερώσει το παρόν φύλλο των «Χρονικών» στη διοίκηση περιοχών της Ημαθίας, από την αρχαιότητα μέχρι και τις μέρες μας. Σκοπός του αφιερώματος, όπως άλλωστε συμβαίνει και με τις προγενέστερες εκδοτικές προσπάθειες της Εταιρείας, δεν είναι να εξαντλήσει ερευνητικά τα προβαλλόμε-

να ζητήματα, αλλά να συνεισφέρει στην έρευνα της τοπικής ιστορίας, προσφέροντας όσο το δυνατόν περισσότερα νέα στοιχεία και πληροφορίες, αξιοποιώντας προγενέστερες προσπάθειες και δημοσιεύσεις πηγές.

Το υλικό του παρόντος αφιερώματος αποτελεί μέρος της γενικότερης προσπάθειας ερευνητών της τοπικής ιστορίας της Ημαθίας, με την ευχή και την ελπίδα

να αποτελέσει ένα ακόμη ερέθισμα για την περαιτέρω προώθηση και ανάπτυξη των ερευνών.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλονται στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ημαθίας, στο Νομαρχιακό Συμβούλιο και στο Νομάρχη κ. Κωνσταντίνο Καραπαναγιωτίδη, που με μεγάλο ενδιαφέρον αποφάσισαν να ενισχύσουν οικονομικά την έκδοση του παρόντος αφιερώματος.

Περί οργανώσεως και όφρικών της τοπικής εκκλησίας Βεροίας του **Ηγουμ. Πορφυρίου**
σελ. 4

Ο θεσμός των θεμάτων στο Βυζάντιο και το Θέμα Βεροίας του **Ιω. Μοσχόπουλου**
σελ. 6

Όργανα Διοίκησης της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Βεροίας κατά την ύστερη Οθωμανοκρατία του **Εμ. Ξυνάδα**
σελ. 12

Η Διοίκηση των Σχολείων της Βεροίας κατά την περίοδο 1892-1911 της **Αν. Ταναμπάση**
σελ. 16

Οι δήμαρχοι της Βεροίας (1912-2010) του **Δημ. Καρασάββα**
σελ. 18

Πληροφορίες για το «Κίνημα Εθνικής Αμύνης» & τον «Εθνικό Διχασμό» στη Βεροία (1916 - 1918) του **Νικ. Βουδούρη**
σελ. 21

Πληροφορίες για τον Δήμαρχο της Βεροίας Γεώργιο Γουδή (1939 - 1940) του **ΑΘ. Βουδούρη**
σελ. 26

Αναστάσιος Καρατζόγλου Η προσφορά του στον τόπο μας και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση της **Ολ. Μπέτσα**
σελ. 36

Επισκόπηση των Εθνικών εκλογών στην Ημαθία της μεταπολίτευσης (1974 - 2009) του **Παν. Δαβόρα**
σελ. 38

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Πληροφορίες για τον Δήμαρχο της Βέροιας Γεώργιο Γουδή (1939 - 1940)

Του Αθανασίου Γ. Βουδούρη,
Προέδρου Δ.Σ. Ε.Μ.Ι.Π.Η.

Ο Γεώργιος Γουδής υπήρξε μια από τις σημαντικότερες, αλλά παράλληλα και μία από τις περισσότερο αμφιλεγόμενες προσωπικότητες της Βέροιας, κατά την περίοδο του μεσοπολέμου και της δεκαετίας του 1940. Η ανάμιξη του στα κοινά της Βέροιας, η πολιτική και στρατιωτική του σταδιοδρομία και ο απόηχος της δράσης του, θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι συντέλεσαν, σε μεγάλο βαθμό, στον καθορισμό και επηρεασμό του ιδεολογικού και κοινωνικοπολιτικού χαρακτήρα της πόλης για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Εντούτοις, οι πληροφορίες που διαθέτουμε, μέχρι σήμερα, για το πρόσωπο και τη δράση του είναι περιορισμένες, καθώς δεν έχει ακόμη μελετηθεί το μεγαλύτερο μέρος του αρχειακού υλικού που σχετίζεται με την περίοδο της δράσης του.

Ο Γ. Γουδής, γεννήθηκε το 1902 (ή 1903) στη Βέροια όπου έμαθε τα πρώτα του γράμματα.¹ Ο πατέρας του, Κωνσταντίνος Γκαλίτσιος, καταγόταν από το χωριό Φυτειά (Τσόρνοβο) και η μητέρα του Μαρία από το χωριό Μαρούσια. Ο Κωνσταντίνος και η Μαρία απέκτησαν τέσσερα παιδιά, τον Ιωάννη, την Παναγιώτα, τον Αντώνιο και τον Γεώργιο. Στο τοπικό γλωσσικό ιδίωμα της Βέροιας ο Κωνσταντίνος ονομαζόταν «Γκουντός ή Γκουντής», από το οποίο παρήχθη στη συνέχεια το επίθετο «Γουδής», το οποίο αντικατέστησε το παλαιό επώνυμο «Γκαλίτσιος» της οικογένειας.

Τελείωσε με πολλές στερήσεις το Δημοτικό σχολείο και στη συνέχεια το Γυμνάσιο στη Βέροια, λόγω του θανάτου του πατέρα του (ο οποίος απεβίωσε το 1910), ενώ παράλληλα εργαζόταν στο Νηματοουργείο Βέρμιον – Σωσσίδη και σε άλλες περιστασιακές εργασίες. Το 1924, αφού ολοκλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και εργάστηκε για ορισμένο χρονικό διάστημα ως υπογραμματέας του Πρωτοδικείου της Βέροιας, μετέβη στην Αθήνα για να σπουδάσει νομικά, εργαζόμενος παράλληλα στην υπηρεσία του Φ. Δραγούμη. Στην Αθήνα μυήθηκε στο συντηρητικό πολιτικό και ιδεολογικό κλίμα της εποχής, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα την μεταφορά των κυρίαρχων συντηρητικών ιδεολογικών τάσεων και στη Βέροια. Ολοκληρώνοντας τις σπουδές του επέστρεψε στη γενέτειρά του το 1929, όπου εργάστηκε ως δικηγόρος, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα πολύπλευρη κοινωνική και πολιτική δράση, καθώς και έντονα αντικομμουνιστική ρητορεία, ταγμένος στο πλευρό της συντηρητικής παράταξης.²

Μία από τις πρώτες ενέργειές του υπήρξε η ίδρυση της «Σχολής Στελεχών», η οποία είχε ως κύρια αποστολή την «ηθική, εθνική και θρησκευτική» διαπαιδαγώγηση της νεολαίας. Το 1932 ίδρυσε τη Χ.Ε.Ο.Β. (Χριστιανική Ένωση Ορθοδόξων Βεροίας «Απόστολος Παύλος»), στην οποία διετέλεσε πρόεδρος για σειρά ετών. Σκοπός της Χ.Ε.Ο.Β., όπως ορίζεται στο 2^ο άρθρο του καταστατικού της, το οποίο επικυρώθηκε με την υπ' αριθμ. 321/19-10-1932 πράξη του Πρωτοδικείου Βέροιας, υπήρξε η «ηθικοθρησκευτική αναγέννησις και μόρφωσις των μελών αυτής και παραλλήλως της κοινωνίας Βεροίας».³

1 Για το βίο και τη δράση του Γ. Γουδή βλ. *Νεκρολογία εις Γεώργιον Κ. Γουδή*, (Έκδοσις «Πυρσού» Βέροια), Βέροια 1960. (Ευχαριστώ τον κ. Π. Πυρινό για την παραχώρηση αντιγράφου της παραπάνω έκδοσης).

2 π. Παναγιώτη Χαλκιά, *Οδωνυμικό Βεροίας*, Βέροια 2003, σ. 92.

3 Αντίγραφο του Καταστατικού της Χ.Ε.Ο.Β. μου παραχώρησε ο κ.

Υπήρξε, παράλληλα, ιδρυτής κατηχητικών σχολείων στην πόλη⁴ τα οποία λειτούργησαν κάτω από την επίβλεψη της θρησκευτικής αδελφότητας «Ζωή». Την ίδια περίοδο (1930) επανίδρυσε το Σώμα των Προσκόπων, το οποίο αρκετά χρόνια νωρίτερα (1918) είχε διαλυθεί,⁵ στελεχώνοντάς το με μέλη της «Σχολής Στελεχών».⁶ Τα κατηχητικά σχολεία λειτούργησαν για σειρά ετών στην παλαιά Μητρόπολη, η οποία παραχωρήθηκε προς το σκοπό αυτό στη Χ.Ε.Ο.Β., από τον μητροπολίτη Βεροίας Πολύκαρπο Σακελλαρόπουλο, με το υπ. αριθμ. 701/20-06-1935 έγγραφο της μητροπόλεως. Από τις τάξεις της Χ.Ε.Ο.Β., μεταξύ άλλων, αναδείχθηκαν ο θεολόγος καθηγητής Δ. Παπαδόπουλος⁷ και ο Γεώργιος Παυλίδης, μετέπειτα επίσκοπος Τριμυθούντος της Κύπρου και στη συνέχεια πρώτος Μητροπολίτης Νικαίας (Αττικής).⁸

Το 1937 πρωτοστάτησε στην ίδρυση παραρτήματος στη Βέροια του Σωματείου «Εθνική Εταιρεία», το οποίο τελούσε υπό την αιγίδα του Μεταξικού καθεστώτος, με βασικό σκοπό την «εθνική» και «ηθικοθρησκευτική» κατήχηση των πολιτών της Βέροιας και την ανάπτυξη πολεμικής εναντίον του «προβλήματος» του Κομμουνισμού. Αρωγός στην εδραίωση και δράση της Ε.Ε. στάθηκε η μητρόπολη της Βέροιας, παρέχοντας στο Σωματείο «υλικήν και ηθικήν συνδρομήν». Μάλιστα, ο τότε μητροπολίτης της πόλης Πολύκαρπος Σακελλαρόπουλος, με την υπ' αριθμ. 299/5-4-1937 επιστολή του, ζήτησε και έλαβε σχετική (έμμεση) έγκριση ενίσχυσης του Σωματείου από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος (βλ σχετικά έγγραφα στη συνέχεια).⁹

Η «εθνοθρησκευτική» του δράση, είχε ως αποτέλεσμα τον διορισμό του στο αξίωμα του Δημάρχου της Βέροιας, κατά το έτος 1939, από την κυβέρνηση του Ιωάννη Μεταξά. Ακολούθησε ο πόλεμος του 1940, οπότε αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη θέση του. Μετά την κατάρρευση του μετώπου μετέβη στη Μέση Ανατολή και εντάχθηκε στο σώμα της «Ναυτικής Δικαιοσύνης» με το βαθμό του Υποπλοιάρχου. Μετά το 1947 επανήλθε στην Ελλάδα και υπηρέτησε ως Πρόεδρος του Ναυτοδικείου Πειραιά και Βασιλικός Επίτροπος του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου Αθηνών, από όπου το 1955 απολύθηκε με τον βαθμό του Αντιπλοιάρχου. Υπηρέτησε, επίσης, ως Νομάρχης στους Νομούς Κοζάνης, Κεφαλληνίας και Θεσπρωτίας, όπου και απεβίωσε στις 10 Ιανουαρίου του 1960.

Ο Γ. Γουδής συνέγραψε δέκα περίπου μελέτες ιστορικού, κοινωνικοπολιτικού και θρησκευτικού περιεχομένου, από τις οποί-

Γιώργος Λιόλιος, τον οποίο ευχαριστώ και από τη θέση αυτή.

4 Γεωργίου Χ. Χιονίδη, *Σύντομη ιστορία του χριστιανισμού στην περιοχή της Βεροίας*, Βέροια 1961, σσ. 31 – 32.

5 Παύλου Δ. Πυρινού, *Ιστορία του προσκοπισμού στη Βέροια*, τ. Α', Βέροια 1990, σ. 22. - ο ίδιος, *Βεροιώτικα Σημειώματα*, Βέροια 2009

6 Περί του έργου του Γεωργίου Κ. Γουδή βλ. και *Εφημερίδα Βέροια*, αρ. φύλ. 76, 09/02/1974, (Ανωνύμου συγγραφέως με το ψευδώνυμο Βεροιώτης) καθώς και *Εφημερίδα Βέροια*, "Η Χριστιανική Ένωσις", αρ. φύλ. 81, 16/03/1974, σ. 2.

7 Αναστασίου Ε. Χριστοδούλου, *Ιστορία της Βεροίας*, Βέροια 1960, σσ. 132-134.

8 Κωνσταντίνου Ε. Τσιάκα, *Γεώργιος Παυλίδης - Α' Μητροπολίτης Νικαίας*, Αθήνα 2002.

9 Αρχείο Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, *Φάκελος Μητροπολιτών Βεροίας*, (λυσία έγγραφα).

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ο ΤΕΛΕΥΤΙΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΗΝΤΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΕΞΙΠΕΝ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΚΗΛΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΤΕΚΝΟΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΔΗΣ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΟΣ

—Την παρελθούσαν Τρίτην και ὄραν 11ην τ.μ. ἐγένετο ἐκ τοῦ Αἰ Νεκροταφείου Ἀθηνῶν ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήτου Γεωργίου Γουδῆ, Νομαρχοῦ Θεσσατίας, ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς πόλεώς μας.

—Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλλη ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλίας κ. Παντελεήμονος.

Τὸν ἐπικήρουν λόγον ἐξεφώνησαν:

1) Ὁ ἱεροκλήριος Ἀθηνῶν, Ἀρχιεραδότης κ. Γ. Παυλίδης, καταγόμενος ἐκ Βεροίας.

Κατάκλητον καὶ συγκίνητον προκάλεσεν ὁ μεστός περιχομένου καὶ ἐνοιῶν λόγος τοῦ χειμαρρῶδους τ.ο.υ.τ.ο.υ.ρῆτορος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς νέους, σημερινὸν ἐκλεκτὸς ἐπιστήμονας τῆς πόλεώς μας, οἱ ὅποιοι ὀφείλουσαν τὴν ἐξέλιξιν τοὺς κατὰ πόλιν, εἰς τίς νοθεύσεις καὶ τίς καταθέσεις τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου. Ὁ κ. Παυλίδης σχετικῶς εἶπεν «ἐμεῖο καὶ ἐγὼ πνευματικὸν τέκνον τοῦ Γεωργίου Γουδῆ» ἐπιγύμνασεν δὲ τὴν κοινῶν καὶ πολιτείαν, διότι ἐπαυλεπὴν ἐτίκταναν ἕναν ὀνειροπλάστη ἀγωνιστὴν, αὐτοδημιουργῶν, μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι εἶναι ἀνίκανος νὰ ζήσῃ, ἰκανὸς αὐτὸς, σὲ ἕναν κόσμον ἀνίκανον.

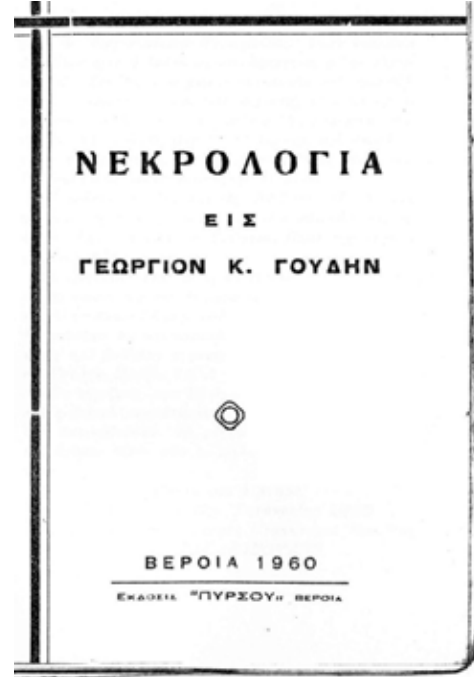
2) Τὸν λόγον, ἐν συνεχείᾳ, ἔλαβεν ὁ ἐπιθεωρητὴς Νομαρχικῶν κ. Ἀβελίης, ὁ ὁποῖος ἐξήρει ἐπίσης τὴν ἐξαιρετικὴν προσωπικότητα τοῦ μεταστάντος.

3) Ὁμιλήσεν, ἀκόμη, ἐκπρόσωπος τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρείας, ὀκιμηγὸρος τῶν Ἀθηνῶν πρῶτον Βεροίας κ. Τσαρπαλῆς, καὶ ἑπὶ ἐπιτολῆς τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας.

—Ἦσαν παρόντες εἰς τὴν κηδείαν ὁ ὀπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆς, ὁ Βουλευτὴς κ. Δ. Χατζηδημητρίου, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι βουλευταὶ καὶ πολιτεῖαι καὶ ὁ ἐπιτολὴν μεταβάς Περὶφ. Ἐπαρχοῦ Προσκόπων καθηγητῆς κ. Δ. Παπαδόπουλος.

Ἐντόπιον προκάλεσεν τὸ γεγονός, ὅτι πολλοὶ Βεροῖαι, πρὸ ἀφίκετον δι' ἔργασίας εἰς τὴν Ἀθήναν παρεορίθησαν εἰς τὴν κηδείαν καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τίς τελευταίας ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ ἀειμνήτου, ἐνῶ πολλοὶ σὺλλογοὶ καὶ ὁ ἄλλος ἐξέδωκαν ψηφίσματα.

—Ἐνδεικτικὸν τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτίμησας, πρὸ ἔργου ὁ λαὸς τῆς Βεροίας διὰ τὸν μεταστάντα εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι καίτοι ἐκπεύθη μακρὰν τῆς γενετῆρας του, κατετέθησαν, ἐν τούτοις 19 Στέφανοι, ἐκ τῶν ὁποίων 14 προήρχοντο ἀπὸ τῆς Βεροίας, ἴσως ὡς ἐκδηλώσις ἀναίμακτος τῶν ὑπέροχων, αὐτοδημιουργῶν τέκνων τῆς, πού εἰσαν ζῶσαν δὲν τὸ ἐπίσημον ἔσαν ἔσαν καὶ τοῦ ὁποῖου τὴν ἀείξαν δὲν εἶχεν συνειδητοποιήσει. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν μεγάλων. Νὰ ταλαιπωροῦνται εἰς τὴν ζωὴν καὶ νὰ προκαλοῦν αἰὼν καὶ κενόν, δὲν λείπουν.

ες ξεχωρίζουν κυρίως οι: «Η Ελλάς κατά τον δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον (1939-1945)» και «Η από αμνημονεύτων χρόνων Ελληνικότητα της Μακεδονίας». Προς τιμή του, μία από τις οδούς της Βεροίας, ονομάστηκε οδός «Γουδή Γεωργίου».¹⁰

Στη συνέχεια του παρόντος σημειώματος, παρουσιάζουμε ορισμένα σημαντικά στοιχεία, που αφορούν πτυχές της ζωής και της δράσης του Γ. Γουδή, τα οποία προέρχονται κυρίως από μια σπάνια έκδοση του 1950, με τίτλο «ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΟΥΔΗ (Συνετάχθη ὑπὸ Ἐπιτροπῆς παλαιῶν στελεχῶν τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων), ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1950», καθώς και από άλλες αξιολογικές πηγές και δημοσιεύματα. Η έκδοση του 1950 (διαστ. 17,5 X 12,5 εκ.) πραγματοποιήθηκε με αφορμὴ το ταραγμένο μετεμφυλιακὸ κλίμα τῆς περιόδου 1949 – 1951 καὶ διανεμήθηκε στους ψηφοφόρους τῆς πόλης, ὡς «προεκλογικὸ ἐνημερωτικὸ φυλλάδιο», τόσο στις επικείμενες βουλευτικές ἐκλογές του Μαρτίου του 1950, ὅσο καὶ ἕνα χρόνο, σχεδόν, ἀργότερα, στις ἐκλογές του Σεπτεμβρίου 1951. Τὴν ἐκδοση προλογίζει ὁ μετέπειτα βουλευτὴς Ημαθίας Δ. Χατζηδημητρίου, ὁ ὁποῖος υπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς στενότερους συνεργάτες του Γ. Γουδή.

Η κριτική αξιοποίηση των παρεχόμενων πληροφοριῶν θα μπορούσε να συμβάλει στη μελέτη τόσο τῆς δράσης του Γ. Γουδή, ὅσο καὶ τῆς γενικότερης ιστορίας τῆς περιόδου του Μεσοπολέμου, τῆς δεκαετίας του 1940 καὶ τῆς μετεμφυλιακῆς Βεροίας.

«Φρουρὸς τῆς Ημαθίας» (αρ.φ. 200, 18-3-1960)

10 Χαλκιά, ὀ.π., σ. 92.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΕΣΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 Τοιμοκή 42
 Τηλέφωνον 21 - 04

Έν Θεσσαλονίκη τῆ _____ 1937

Κόρυτον Κόν

Έν τ α ὕ θ α

Ἀξιότιμε Κόρυτε

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν Σας τὸ ἄρθρον 2ον τοῦ καταστατικοῦ τῆς «Ἐθνικῆς Ἐταιρίας» ἔχον οὕτω:

Σκοπὸς τῆς Ε. Ε. εἶνε α) ἡ κραταίωσις τῆς κοσθετηκῆς τάξεως ὡς αὕτη διεμορφώθη ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Ἀυγούστου 1936.

β) Ἡ ἐξύψωσις τῶν ἠθικῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἠθικῶν ἀρχῶν ὡς καὶ ἡ ἀνατολίωσις τῶν θρησκευτικῶν καὶ οἰκογενειακῶν παραδόσεων διὰ τῆς καταπολεμητικῆς πάσης πρὸς ταῦτα ἀντιστρατευομένης ἰδέας

γ) Ἡ διὰ τῶν εἰδικῶν γνώσεων τῶν μελῶν αὐτῆς συμβολὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Πολιτείας· εἰς ἔθνικὴν καὶ ἠθικὴν ἀναδημιουργίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ συγχρονισμένην ἀναμόρφωσιν τῆς καθόλου διοικήσεως τοῦ Κράτους.

δ) Ἡ διὰ ἐπιστημονικῶν διαλέξεων, ἀνακοινώσεων καὶ δημοσιεύσεων διαφώτισις τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐπὶ ζητημάτων ἀφορῶντων τὰ ἔθνικα κοινωνικά καὶ ἐπαγγελματικά συμφέροντα καὶ καθήκοντα τῶν πολιτῶν.

ε) Ἡ ἔρευνα ἐπὶ ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἡ προσπάθεια τῆς ἐπ' αὐτῶν καταπολέσεως τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν.

ς) Ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ Κοινοῦ πρὸς σεβασμὸν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων νόμων καὶ καταγγελίαν τῶν παραβάσεων ἢ καταστρατηγήσεων αὐτῶν.

ζ) Ἡ διὰ δόσεως καὶ ἐμπέδωσις τοῦ πνεύματος τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης.

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταστατικοῦ ἢ «Ἐθνικῆς Ἐταιρίας» ἔχει ἔθνικὸν προσορισμὸν μακρὰν δὲ ἀπὸ τὰ παλαιὰ κόμματα προσπαθεῖ νὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς ἠθικῶς σκεπτομένους Ἕλληνας περὶ ἐαυτῆν καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸ Κράτος εἰς τὰς προσπάθειάς του διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ ἀναδημιουργίαν του

Ἀπευθυνόμενοι πρὸς Ὑμᾶς διὰ τῆς παροῦσης μας ποιούμεθα ἔκκλησιν εἰς τὰ πατριωτικά Σας αἰσθήματα καὶ Σας παρακαλοῦμεν ὅπως συντρέξετε δι' ὅλων σας τῶν δυνάμεων τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρίας, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν πρέπει νὰ ἐκλειψῇ ἡ φθοροποιὸς διαίρεσις τοῦ παρελθόντος ἢ τῆς τῶσας ἐπεσφάρασε συμφροδᾶς εἰς τὸ ἔθνος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα καταπολεμηθῶσιν ἀποτελεσματικώτερον αἱ ἀνατρεπτικαὶ ἰδέαι ἐκείναι αἵτινες ταίησιν νὰ καταργήσῃ τὴν Πατρίδα, τὴν Θρησκείαν καὶ τὴν οἰκογένειαν, καὶ νὰ ἐξαπολύσῃ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸ χάος.

Εἶνε καθήκον παντὸς Ἑλλήνος πατριώτου νὰ ἐξαρθῇ εἰς τὸ ἔθνος τῶν περιστάσεων καὶ ν' ἀντιληφθῇ ποῖον εἶνε τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος του καὶ τὸ ἴδιόν του. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχομεν μίαν αἰωνόβιον ἱστορίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας τὴν ἐπιστάσαμεν με ποταμοὺς αἱμάτων, ἔχομεν προγόνους ποὺ μετέδωσαν τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἔχομεν μεγαλοφυῶδη διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ κατασυντριβόμεθα διὰ τὴν ἀειδιαιρέσιον, ἔχομεν τὴν «Ἐθνικὴν Ἐταιρίαν» μὲ πίσυν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασίλεα καὶ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην ὡς ἐργασθῶμεν ἵνα ἀνατελιῶμεν καλλιτέρην ἡμέραν διὰ τὴν μεγάλην καὶ ἐνδοξὴν Ἑλλάδα.

Τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας εἰσὶν ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 11ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 1ης μ.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 7ης μ.μ. μέχρι τῆς 9ης μ.μ., διερχόμενοι δὲ τούτων θὰ λάβετε γνῶσιν τοῦ καταστατικοῦ καὶ θὰ ἐγγραφῆτε ἐὰν ἐπιθυμεῖτε.

Μετὰ ἐξαιρετικῆς τιμῆς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΡΟΙΑΣ & ΝΑΟΥΣΗΣ

Έν Βεροίῳ τῆ 5 Ἀπριλίου 1937

Ἀριθ. Πρωτ. 993

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 Ἀριθ. Πρωτ. 993
 Ἐδόθη τῆ 21 Ἀπριλίου 1937
 Πρὸς

τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.
 Εἰς Ἀθήνας.

Ὅπως ἄλλαχθὲ καὶ ἐνταῦθα συνεστήθη Ἑθνικὴ Ἐταιρεία, τῆς ὁποίας τὰ μέλη εἶναι εὐφρόδωτα, καλοὶ Χριστιανοὶ καὶ καλοὶ Ἕλληνας πολιτῆται.

Ὁ ἱερέδρος μάλιστα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ δικηγόρος κ. Γ. Πουδῆς, τρέφιμος τῆς Ζωῆς, συνεργάτης καὶ ἐμφυλοτῆς πάσης θρησκευτικῆς κινήσεως, ἱερέδρος τοῦ καλλίστου θρησκευτικοῦ συλλόγου "Χριστιανικὴ Ἐνωσις Ὀρθοδόξων Βεροίας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος" καὶ Ἐπαρχος τῶν ἱεροκλήων. Τὸ Δ'κόν Συμβούλιον προσελθὼν εἰς τὴν Μητρόπολιν μας ἐξήτησε τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἁπολιτικὴν ὀλικὴν ἡμῶν συνδρομὴν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐθν. Ἐταιρίας, ἡμεῖς οἱ εἰσὶν ἀναφερθέντες ἐν τῷ ἐπισυνημένῳ ἐντόπῳ, ὡς καὶ τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν τῶν ἱερῶν τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν καὶ τὴν ὀλικὴν συνδρομὴν τῶν ταξιῶν τῶν ἐνοριακῶν ναῶν.

Ἐπειδὴ ἡ προσωπικὴ μου ὀλικὴ συνδρομὴ καὶ ὀλοστήριξις καὶ ἠθικὴ συνδρομὴ εἶναι ἕλασσος, ὅπως εἰπέτεν συμμετοχὴ εἰς τὸ σωματεῖον καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ πολλοὶ εἰσὶν ἔλεγχθὲ καὶ ἀπερασίωθη, ἵνα λαβάρωσι τὴν ἔγκρισιν καὶ ἄδειαν τῆς Ἱ. Συνόδου οἱ Ἀρχιερεῖς διὰ τὴν οἰανδήποτε συμμετοχὴν των εἰς τὸ σωματεῖον, προῶγομαί νὰ παρακαλέσω, ἵνα μοὶ γνωρισθῇ, ἂν μοὶ ἦναι ἐπιτετραμένον νὰ παράσω τὴν ὀλικὴν μου καὶ ἠθικὴν συνδρομὴν εἰς τὴν Ἐθν. Ἐταιρίαν, ἂν ἦναι ἐπιτετραμένον νὰ συστήσω εἰς τοὺς ἱερεῖς μου τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν καὶ εἰς τὰς ἐνοριακάς ἐπιτροπείας νὰ ἐγγράψωσιν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς των κοινὸν τὸν τι.

Εἰς τὴν ἐπιπέδον
ἵνα εἰς τὴν ἐπιπέδον ἵνα εἰς τὴν ἐπιπέδον
ἵνα εἰς τὴν ἐπιπέδον

Ἀριθ. 321.

πρακτικὰ συζητήσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν

Συνεδρίασις τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1932

ΔΙΚΑΣΤΑΙ κλη.

Ζωτήριος Πάθναβλ, Πρὸεδρος

Κωνσταντῖνος Ζαννετόπουλος καὶ

Κασίλειος Κατῆς, ἐισηγητῆς.

Σταμάτιος Κυτῆρης, εἰσαγγελεὺς.

Ἰωάννης Γαλιανόπουλος, Γραμματεὺς Β'

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἐπισημὸν περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐν Βεροίᾳ σωματείου ὑπὸ τὸν ἐπωνυμίαν "Χριστιανικὴ Ἐνωσις Ὀρθοδόξων Ἀποστόλων Παύλος" ἕκθεσις Πρακτικῶν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν δημοσίαν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ οἰκείου πινακίου ἐξεφωνήθη τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως.

Ὁ εἰσηγητῆς δικαστῆς ἀνέγνω τὴν κατὰ νόμον ἕκθεσίν του.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἀρθεὶ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐπελάθη ν' ἀποφασίσῃ.

Ὁ Πρὸεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

993. 21 Ἀπριλίου 1937.

Ἀριθ. Πρωτ. 993
 ΔΙΕΠΛ. 7026

Πρὸς

τὸν Ἱεραρχικὸν Μητροπολίτην Βεροίας καὶ Ναούσης.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὀπ' ἀριθ. 993 ἐν. Ἐ. ἐγγράφου ὁμῶν, εἰς ὃ ἐζητεῖται πληροφῶρις ἂν εὐνασθε ἵνα παράσωτε τὴν ἠθικὴν καὶ ὀλικὴν συνδρομὴν ὁμῶν εἰς τὴν αὐτότι συσταθεῖσαν Ἐθνικὴν Ἐταιρίαν, ἥτις οἱ ἐπιεικόμενοι σκοποὶ ἀναγράφονται ἐν τῷ ἀποσταλέντι διὰ τοῦ ὡς ἔνω ἐγγράφου ὁμῶν ἐντόπῳ, συνοδικῆ ἐπιγνώμη, γνωρίζομεν ὁμῶν ὅτι ἀπαραιτήτως εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰσέεισιν ὁμῶν.

Ἀγαπήτος ἐν Χριστῷ ἀδελεὸς

Ἰωάννης Γαλιανόπουλος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΟΥΔΗ

(Συνετάχθη υπό 'Επιτροπής παλαιών στελεχών του Σώματος 'Ελλήνων Προσκόπων).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1950

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὰς ἐπομένους σελίδας συντάξε μία 'Επιτροπή παλαιῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος 'Ελλήνων Προσκόπων Βερροίας, ἀπομάχων τῶρα ἀλλὰ καὶ νοσταλγῶν τῆς ὑπερδεκαετοῦς θητείας των (1929—1839) εἰς τὴν Τοπικὴν 'Εφορίαν Βερροίας καὶ ἐπιδιδομένων εἰς τὰ ἔργα των, ἄλλων ὡς ἐπιστημόνων, ἄλλων ὡς μονίμων ἀξιωματικῶν, ἄλλων ὡς ἐπαγγελματιῶν.

Εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς σελίδας εἶναι σταχυολογημένα ἐλάχιστα ἀπὸ τὸ νέφος τῶν ἔργων τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΟΥΔΗ, δικηγόρου, 'Εφ. Πλωτάρχου δικαστικοῦ τοῦ Β.Ν., τέως Δημάρχου, Ἰδρυτοῦ δὲ καὶ θεμελιωτοῦ καὶ ἀρχηγέτου τῆς τε Χριστιανικῆς Κινήσεως Βερροίας (Χ.Ε.Ο.Β. Κατηχητικὰ Σχολεῖα), καὶ τῆς Προσκοπικῆς Περιφερείας 'Ημαθίας, Πιερρίας καὶ Γιαννιτσῶν, ἔργων, κατὰ τὴν ἐπιτέλειαν τῶν ὁποίων, ὁ 'Αρχηγός μας κ. Γ. Γουδῆς, ἐταύτισε τὴν ζωὴν του μετὰ τὴν ἰδικὴν μας ζωὴν καὶ, ἠγωνόμενος ὁ ἴδιος μετὰ τὸν 'Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἴλκυσε καὶ ἠνωσε πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὸν θεῖον Λυτρωτὴν καὶ Διδάσκαλον, μαζί με τοὺς συντάξαντας τὴν παροῦσαν παλαιοὺς προσκόπους, καὶ δεκάδας ἄλλας χιλιάδων νέων, ἀπὸ τοῦ

5

1929 μέχρι τοῦ 1941, καθὼς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὀδηγῶν αὐτοὺς διὰ τῆς πνοῆς του, διὰ τοῦ προσωπικοῦ παραδείγματός του καὶ πρὸ παντὸς διὰ τῆς φλογερᾶς, φρονηματιζούσης καὶ οἰκοδομοῦσης διδασκαλίας του, εἴτε εἰς τὴν χριστ. "Ἐνωσιν ἐν τῇ αἰθουσῇ της καὶ ἐν τοῖς 'Ιεροῖς Ναοῖς, εἴτε εἰς τὰς ἐκδρομὰς τῶν προσκόπων ἢ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, εἴτε εἰς τὰς κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1929—1939 τακτικὰς διμήνου κατασκηνώσεις ἐν Καστανιᾷ, ποὺ τὰς ὀργάνωνε καὶ τὰς διηύθυνε μετὰ ζήλον καὶ πόθον προσωπικῶς ὁ ἴδιος, καταβάλλων κόπους ἀνυπολόγιστους καὶ ἐπωμιζόμενος δυσβαστάκτους εὐθύνους δι' ἓνα κοινὸν ἄνθρωπον.

Τὸ διάβημά μας αὐτὸ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς αἰωνίας καὶ ἀναπαλλοτρώτου εὐγνωμοσύνης ποὺ χρεωστοῦμεν ἡμεῖς καὶ χιλιάδες ἄλλοι νέοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εἰς τὸν κ. Γ. ΓΟΥΔΗΝ, τὸν χρηστότερον τῶν συμπολιτῶν μας, τὸν ἐμπνευσμένον, τὸν ἀκούραστον, τὸν ἀνιδιοτελεῖ καὶ ἀνυστερόβουλον ὀδηγὸν τῆς ζωῆς μας, αὐτὸν ποὺ μᾶς ἔδωκε τὴν σωστὴν ἀγωγὴν καὶ ἐθεμελίωσε τὴν ζωὴν μας εἰς πνευματικὰς βάσεις, μᾶς ἐνημέρωσεν ἐγκαίρως ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἓνας σκληρὸς ἀγὼν καὶ μᾶς ἐξήσκησεν εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν του μετὰ τὸ ἥρωϊκὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ χριστιανισμοῦ καὶ μετὰ τὴν αἰθρίαν τοῦ ὑψηλοῦ προσκοπικοῦ ἰδεώδους.

'Ο σκοπὸς τῶν γραμμῶν αὐτῶν εἶναι νὰ ὑπενθυμίσουν εἰς ὄλους, ὅτι ἡ ἐρατεινὴ 'Ημαθία, ὅπως ἀποκαλεῖ τὴν ἱστορικὴν περιοχὴν μας ὁ 'Ηρόδοτος,

6

καὶ γενικώτερον ἡ χώρα τοῦ 'Αλεξάνδρου καὶ τοῦ 'Αριστοτέλους, ποὺ ἔδωκε καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα καὶ μεταγενεστέρως τὰς χιλιάδας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, Βασιλεῖς καὶ Στρατηλάτας, Στρατηγούς, διανοουμένους, φιλολόγους, φιλοσόφους, συγγραφεῖς (οἱ ὅποιοι καὶ σήμερον ἀκόμη ἐπιδροῦν ἰσχυρῶς εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρος), διαθέτει καὶ τῶρα ἄνθρωπους μετὰ ἀνώτερον πνεῦμα, μετὰ θερμὴν καρδίαν, μετὰ ἰσχυρὰν θεληματικότητα, μετὰ ἀκάματον ἐργατικότητα, μετὰ ἀδάμαστον θέλησιν, μετὰ χρηστότητα ὑποδειγματικὴν, μετὰ ἠγετικά προσόντα ἀπαράμιλλα, ἀνθρώπους, ποὺ εἶναι χρήσιμοι διὰ τὴν Κοινότητα, τὸ "Ἔθνος, τὴν Πατρίδα, τὸ Κράτος. Ἰδίᾳ εἰς τὰς ἡμέρας μας, εἰς τὰς ὁποίας μία ἐρημία πρωτοφανῆς μαστίζει τὸν τόπον καὶ μία νύξ ἀσέληνος καὶ ζοφώδης ἔχει ἀπλώσει τὴν σκιάν της εἰς τὴν λατρευτὴν μας Πατρίδα.

Σκεπὸς τῶν γραμμῶν αὐτῶν εἶναι ἀκόμη, μαζί μετὰ τὴν ὑπενθύμισιν αὐτὴν, νὰ ὑποδείξῃ εἰς ὄλους καὶ ἓνα χρέος ποὺ ἔχομεν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς αὐτῆς ὄχι μόνον ἀπέναντι ἐνὸς τοιοῦτου ἀνθρώπου, τοῦ εὐεργέτου μας κ. Γ. ΓΟΥΔΗ, ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου μας αὐτοῦ, καὶ περαιτέρω, τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἰθίας μας συνειδήσεως, ποὺ εἶναι ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας.

'Ο κ. Γ. ΓΟΥΔΗΣ ἔχει ἀξίαν ὄχι μόνον διὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐπετέλεσεν ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀφ' ἧς ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον μέχρι σήμερον (1929—1950) καὶ τῶν ὁποίων καὶ ὕλικα μνημεῖα

7

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ίστανται ως άφωνοι μάρτυρες της γονίμου και δημιουργικής φαντασίας του έν Βερροία, αλλά κυρίως τὰ ήθικά μνημεία ζούν και κινούνται ως αδάμαντες έν Μακεδονία, άλλαχου τής Έλλάδος και έν Αιγύπτω, ά ν δ ρ ε ς δ ι α κ ρ ι μ έ ν ο ι ως θεολόγοι, ως έπιστήμονες, ως αξιωματικοί, ως έπαγγελματίαι, ως άγρόται και ως έργάται, άλλα και γυναίκες ως οίκοκυραι άμα και σκαπανείς του καλοϋξεί τήν ύπηρεσίαν τής Πατρίδος και τής Έκκλησίας!

Ό κ. Γ. ΓΟΥΔΗΣ έχει, επί πλέον, αξίαν και διότι άποτελεί τὸ ζωντανόν, διδακτικώτατον και ώφελιμώτατον παράδειγμα διά τούς άλλους, τὸ παράδειγμα διά τήν δύναμιν τής προσωπικής ένεργείας, τής έπιμονής προς έπίτευξιν μεγάλων σκοπών, τής θαρραλέας έργασίας και τής σταθεράς έντιμότητος, που άποτελοϋν τόν πράγματι εύγενή και άνδρικών χαρακτηήρα, άποδεικνύουν τί ήμπορεί νά πράξη ο καθείς διά τόν έαυτόν του και τούς άλλους και παριστάνουν τήν δύναμιν τής εις τόν Θεόν πίστεως και του προς έαυτόν σεβασμού, διά των οποίων δύναται και ο έλάχιστος νά άποκτήσῃ τιμήν και θέσιν ύψηλήν.

Διότι ο κ. ΓΟΥΔΗΣ προήλθεν εκ του πλήθους, έξ οικογενείας πτωχής, και άντι νά κύψη υπό τὸ βάρος των άφαντάστων δυσκολιών, που άντιμετώπισε, και, άντι νά άφίση τήν καρδίαν του νά σκληρυνθῇ τήν και γεμίση άπό αίρετικήν κοινωνικήν πικρίαν διά άνισότητα των αγαθών και νά γίνῃ κοινωνικός δηλητηριαστής, άντιθέτως, τās δυσκολίας, τήν πενίαν και τήν άνέχειαν, τήν βιοπάλην εις τήν όποίαν παιδιόθεν

8

είναι καταδικασμένος, τās άντιμετώπισε με άλύγιστον πείσμα, τās κατέβαλε με τήσῃν δύναμιν ώστε νά μη ήμπορέσουν νά έμποδίσουν τήν πρόοδόν του.

Και όχι μόνον τās κατέβαλεν, άλλα εκείναι άκριβώς αι δυσκολίαι, τās όποιας συνήνησεν άπό ήλικίας 10 έτών, αι όποίαι ίσως ένα άλλον νά τόν έγονάτιζαν και τόν ήνάγκαζαν νά κύψη εις τήν λεγομένην μοίραν του, εις αυτόν έφάνησαν οι κάλλιστοι βοηθοί του, διότι παρώτρυναν τās δυνάμεις του προς τήν έργασίαν, τόν ώδήγησαν εις τόν Σταυρόν του Ίησοϋ, διά νά άντλήσῃ άπό εκεί—άπό τὸ κήρυγμα και τήν μελέτην τής Γραφής, άπό τήν μετοχήν εις τὰ άγιαστικά μυστήρια τής Έκκλησίας—όπως ο ίδιος πολλάκις μάς έλεγεν εις τās άλησημονήτους κατασκηνώσεις μας: «τήν πίστιν, τήν ύπομονήν, τήν έλπίδα, τήν άγάπην, τήν έγκαρτέρησιν, τήν μετ' έμπιστοσύνης προσδοκίαν τής έπεμβάσεως του θεοϋ δι' ένα μέλλον καλύτερον, μέλλον, πάντοτε μεν κοπιώδες άφ' ου ή ζωή δέν είναι παρά «πειρατήριον», κατά τόν Ίώβ, άλλα και πλήρες των ευαρέστων συγκινήσεων, που χαρίζει ή έν τῇ καρδία παρουσία του Πνεύματος του Θεοϋ, τὸ 'Όποιον ζωογονεί, θερμαίνει, χαριτώνει και εξασφαλίζει αναφαίρετον χαράν εις τόν ανθρωπον εις τήν τήσῃν σύντομον και πτωχήν ζωήν του εις τόν κόσμον αυτόν».

Η πρόχειρος και συντομωτάτη σκιαγραφία του κ. ΓΟΥΔΗ εις τās έπομένας σελίδας, επί τῇ βάσει πλουσιωτάτου άρχείου που κρατείται διά τὰ έργα και τās ήμέρας του, θά πείσουν όλους περι τής σκο-

9

πιμότητος του φυλλαδίου αυτού εις αυτήν τήν κρίσιμον στιγμήν τής έθνικής μας ζωής, καθ' ήν πρόκειται νά εκλεγούν οι καταλληλότεροι αντιπρόσωποι του Έθνους.

ΕΝΤΟΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΦΟΡΩΝ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΟΡΙΑΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ
Δ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΟΙΟΣ Ο Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΔΗΣ

Ό κ. Γ. Κ. ΓΟΥΔΗΣ έγεννήθη έν Βερροία τῷ 1903. Ό πατήρ του καταγόμενος εκ του έγγυς τής πόλεως χωρίου «Φιτιά» ήσχολείτο με τήν γεωργίαν.

Τῷ 1911, εις ήλικίαν 8 έτών, έμεινεν ορφανός πατρός και τόν Οκτώβριον του 1912, δε, με τήν κήρυξιν του βαλκανοτουρκικοϋ πολέμου, ο μεγαλύτερος άδελφός του και προστάτης τής οικογενείας Ίωάννης, ήλικίας 17 έτών, έσπευσεν εις Αθήνας και κατετάχθη ως έθελοντής, ο Γ. ΓΟΥΔΗΣ έγκατέλειψε τὰ μαθητικά θρανία και ειργάσθη εις τὸ έξω τής Βερροίας εργοστάσιον (Νηματουργεϊον) Σωσιόδη—Βέρμιον.

Τῷ 1914, έχων έξ άπαλών ονύχων τήν σκληράν πείραν διετοϋς εργατικής ζωής, ένεγράφη και πάλιν εις τήν 4 τάξιν του Δημ. Σχολείου τὸ όποιον έπεράτωσεν εργαζόμενος κατά τās ώρας τής σχολής του.

Έργαζόμενος έπίσης, έπεράτωσε τὸ Γυμνάσιον.

Τὸ φθινόπωρον του 1924, άφοϋ έξεπλήρωσεν έν τῷ μεταξὸ και τήν στρατιωτικήν του ύπηρεσίαν και διετέλεσεν επί τι διάστημα ως Ύπογραμματεϋς του Πρωτοδικείου Βερροίας, άνεχώρησε δι' Αθήνας, διά νά εϋρη έργασίαν επί σκοπῷ νά ά κ ο λ ο υ θ ή-

11

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ση άνωτέρας σπουδᾶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐφωδιασμένος μὲ μίαν συστατικὴν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ μακαρίτου ΑΝΤ. Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ (τραγικοῦ θύματος τῆς θηριωδίας τῶν ἀναρχικῶν) πρὸς τὸν ἐκ Μακεδονίας εὐπατρίδην κ. Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΝ υἱὸν τοῦ ἀλήστου μνήμης Πρωθυπουργοῦ ΣΤΕΦ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ καὶ ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου Μακεδόνα πατριώτου, φιλοσόφου, πολιτικοῦ καὶ λογοτέχνου ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ, προσελήφθη εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τῆς ἱστορικῆς μακεδονικῆς οἰκογενείας μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ συστηματοποιήσῃ, καθαρογράψῃ καὶ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκδόσεως, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Φιλίππου, τῶν ἔργων τοῦ ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ, τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου θύματος τοῦ τυφλοῦ φανατισμοῦ τῆς 31 Ἰουλίου 1920.

Τότε ὁ κ. Γ. ΓΟΥΔΗΣ, ὁ ὁποῖος ὠρέγετο τοῦ εἰδέναι, δὲν περιωρίσθη ἀπλῶς εἰς τὴν καθαρογραφὴν τῶν ἔργων τοῦ Ι. Δ. ἐπεδόθη μετὰ βουλιμίας κυρίως εἰς τὴν μελέτην τῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ γλαφυρότης, ὁ πατριωτικὸς παλμὸς, ἡ κοινωνιολογικὴ, φιλοσοφικὴ καὶ πολιτιστικὴ ὕψις τὸν ἐγοήτευε. Ὁ κ. Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, διαγνοὺς τὸν χρηστὸν καὶ φιλότιμον χαρακτήρα του, ἐξετίμησε καὶ συνεπάθησε τὸν νεαρὸν φοιτητὴν πού διψοῦσε τὴν μάθησιν καὶ τὴν αὐτοβελτίωσίν του, ὀλοκληρώνων δὲ τὴν πράγματι πατρικὴν στοργὴν του ἀπήλλαξεν αὐτὸν σχεδὸν πλήρως ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του διὰ νὰ φοιτᾷ κανονικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐργαζόμενος μόνον ὀλίγας ὥρας πρὸς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ γραφεῖον του.

12

Ο κ. Γ. ΓΟΥΔΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Φ. Δ. καὶ ἐνῶ ἐφοῖτα εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ κ. Γουδῆς, ἐμπεποτισμένος παιδιόθεν, ἐκ τῆς μητρικῆς πίστεως, μὲ στοιχειώδη κλίσιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, παραδειγματιζόμενος ἀπὸ τὴν ὑποδειγματικὴν ζωὴν τῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας Δραγούμη, ἀλλὰ καὶ σχετισθεὶς ἐν τῷ μεταξύ διὰ δεσμῶν πνευματικῶν μὲ τὸν ἀείμνηστον τότε Μητροπολίτην Τραπεζοῦντος ΧΡΥΣΑΝΘΟΝ, (τὸν Γεραρὸν Ἱεράρχην, ὁ ὁποῖος ἐτίμησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὡς Ἀρχηγὸς Αὐτῆς κατὰ τὰ πολεμικὰ ἔτη 1939—1941, καὶ ὁποῖος, φίλος στενὸς τοῦ Ἱωνος Δραγούμη καὶ μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλικῆς Ἑταιρίας εἰς ἣν μετείχον καὶ οἱ Ι. Δ. καὶ ὁ ἐκ Κοζάνης Γεώργ. Μπούσιος, μετὰ τὴν ἐξορίαν του, καταφυγὼν εἰς Ἑλλάδα (1922) ἐσύχναζε, εἰς τὸν οἶκον Δραγούμη, καὶ ἀπήλαυε καθημερινῶς τῆς στοργικῆς περιποιήσεως καὶ παρὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Γουδῆς ἔλαβε τὰ πρῶτα κεντρίσματα φωτισμένης καὶ οὐσιαστικῆς θρησκευτικότητος), ἀνεμίχθη ἐνεργῶς εἰς τὴν θρησκευτικὴν κίνησιν τῶν Ἀθηνῶν, ἰδρύσας, ὑπὸ τὰς εὐ-

13

λογίας καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, καὶ μετὰ τοῦ τότε Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Ἡλείου κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, τοῦ τότε Μεγάλου Πρωτοσυγγέλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. ΜΙΧΑΗΛ, τοῦ τότε συμφοιτητοῦ του καὶ νῦν Μητροπολίτου Κοζάνης κ. ΚΩΝΣΤ. ΠΛΑΤΗ, τοῦ τότε φοιτητοῦ καὶ νῦν Γ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν θεολόγων κ. Ι. ΔΑΒΕΤΑ καὶ ἄλλων φοιτητῶν καὶ ἰδιωτῶν, τὴν Χριστιανικὴν Ἐνωσιν Ὀρθοδόξων Ἀθηνῶν, ἐδρεύουσαν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἀναλαβὼν τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν αὐτῆς.

Κατὰ τὴν πεντοετῆ δράσιν τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν, ὁ κ. Γουδῆς, ὄχι ἀπλῶς διότι ἦσκει τὰ καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως αὐτῆς, ἀλλὰ διότι ἦτο θερμοὺργὸς καὶ πλήρης αὐταπαρνήσεως καὶ ζήλου, ἀπετέλει τὴν κινητήριον δύνάμιν αὐτῆς, αὐτὸς κανονίζων τὰ τῆς ὅλης δράσεώς της καὶ αὐτὸς συντονίζων τὴν κίνησιν της, ἐν συνεργασίᾳ του μετὰ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Ἀντωνίου, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὁμιλητῶν καὶ πνευματικῶν, τοῦ ἀείμνηστου Μιχαὴλ ΓΑΛΑΝΟΥ, τοῦ τότε Πρωτοσυγγέλου κ. ΜΙΧΑΗΛ, πολλῶν ἄλλων ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐπίσης τοῦ τότε Ἱεροκήρυκος τῆς Μητροπόλεως Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, τοῦ διαπρεποῦς αὐτοῦ θεολόγου καὶ συγγραφέως πού ἠνάλωσε τὴν ζωὴν του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους, ἐν τῇ ἐξα-

14

σκῆση τῶν βαρυτάτων καθηκόντων του, ὡς κληρικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν ταύτῳ ὡς Προϊσταμένου τῆς ὑποδειγματικῆς εἰς τὸν κόσμον θρησκευτικῆς ὁργανώσεως, τῆς ΖΩΗΣ, ἡ ὁποία ἔδωκε καὶ δίδει τὸ μέτρον ἀληθῶς ἀποστολικῆς συγκροτήσεως, διαβίσεως καὶ βράσεως καὶ ἀληθῶς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας, ἡ ὁποία, πρὸς τοὺς ἄλλοις, τροφοδοτεῖ τὰς ἑκασταχοῦ Μητροπόλεις μὲ ὑποδειγματικούς κληρικούς, κήρυκας τοῦ Θείου Λόγου καὶ ὁργανωτὰς καὶ διδασκάλους τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν ἐξορμήσεων, ἐνός πραγματικοῦ πνευματικοῦ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ, πού ἐγγυᾶται βεβαίως τὴν ἐν προσεχεί μέλλοντι πλήρωσιν τῶν κενῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν, διοικητικὴν καὶ πολιτικὴν συγκρότησιν τῆς ἡδίκημένης ἀπὸ τὴν ἰθὺνουςαν τάξιν χώρας μας.

15

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ο κ. ΓΟΥΔΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ

Τῷ 1929 ὁ κ. Γουδῆς, τυχὼν τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέτειράν του Βέρροιαν.

Χωρὶς ἀκόμη νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν ἐπαγγελματικὴν του σταδιοδρομίαν καὶ πρὸς κοινὴν ἐκπληξίν τῆς Βερροίας, ἐπεδόθη μετὰ ζέσεως εἰς ἠθικοκοινωνικὴν δρᾶσιν. Καὶ ἐν πρώτοις, βοηθούμενος ἀπὸ ἐλαχίστους συνεργάτας ἐν οἷς ὁ ἐνθουσιώδης πατριώτης κ. Γ. Κανάκης, Διευθυντὴς τοῦ Μεταφραστικοῦ Γραφείου παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Βερροίας, ἴδρυσεν, ὠργάνωσε καὶ ἀνέλαβε προσωπικῶς τὴν Διοίκησιν καὶ τὴν Διεύθυνσιν Ἐκπαιδεύσεως πρωτοτύπου ἕως τότε διὰ τὴν Ἑλλάδα Κέντρου ἐξωσχολικῆς ἀγωγῆς τῶν ἑλληνοπαίδων, « τῆς Σχολῆς Στελεχῶν », τάξας ἐνιαυσίαν θητεῖαν εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως, μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν μαθητῶν, ἰδρύσῃ—ὅπως καὶ συνέβη—Τοπικὴν Ἐφορείαν Προσκόπων Ἠμαθίας.

Ἡ πρωτοτυπία εἰς τὴν «Σχολὴν Στελεχῶν» ἐνέκειτο εἰς τὸ ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ἦτο καθιερωμένον εἰς ἄλλας Περιφερείας, ἐν αὐτῇ, ἡ κυρία φροντίς ἐστρέφετο εἰς τὸ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ στέλεχος—ὅπως ἀργότερον συνέβη διὰ κάθε πρόσκοπον, εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς ἀνθρωπίνης του ἀξίας, οὕτως

16

ὥστε τὸ παιδί νὰ φθάσῃ μετὰ τὴν ἰδίαν του προσπάθειαν εἰς τὸ ἀνώτερον δυνατὸν σημεῖον τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀξίας του. Ὁ σκοπὸς τῆς «Σχολῆς Στελεχῶν» ἦτο ἡ Ἀγωγὴ τοῦ Πολίτου, τὴν ὁποῖαν ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἐθεώρει, ὡς ἄλλωστε καὶ κάθε φωτισμένος μύστης τῆς χριστιανικῆς ἰδεολογίας καὶ ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Προσκοπισμοῦ, ὡς ὑπέρτατον σκοπὸν τῆς ἀνατροφῆς.

Ἀπὸ τὴν Σχολὴν αὐτὴν ἀπεφοίτησαν πλεῖστοι νέοι τῆς Βερροίας, ἐν οἷς καὶ οἱ ἥρωες τῆς ἐποποιήσεως 1940—41 ὑπολοχαγοὶ Θ. Β. Σκουλαριώτης (ἀνεψιὸς τοῦ κ. Γουδῆ), Ἀλ. Ταμπακόπουλος καὶ Ἀλ. Μάντης καὶ οἱ τρεῖς εὐγενῆ θύματα τοῦ συμμοριετισμοῦ κρουρηθέντες, ὁ ἤδη Τοπικὸς Ἐφορος καθηγητῆς κ. Παπαδόπουλος, ὁ ἀποκαλούμενος εἰς τοὺς προσκοπικοὺς κύκλους ὡς «Ἐπίλεκτος», ὁ τόσον εὐφῆμως γνωστὸς διὰ τὴν ἠθικοθρησκευτικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Γ. Παυλίδης τοῦ κύκλου τῆς ΖΩΗΣ, Στρατιωτικὸς Ἱερεὺς, ὁ Δικαστὴς κ. Δ. Γ. Κανάκης, οἱ Ταγματάρχαι τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων κ. κ. Παναγ. Χαραλαμπίδης καὶ Ὁδ. Δημάδης οἱ ἐκπαιδευτικοὶ κ. κ. Ὁρ. Ζαφάρας, Κ. Ἐλενίδης Ι. Κουϊκόγλου, Ι. Βλαχόπουλος καὶ Β. Λιακόπουλος, οἱ δικηγόροι κ. κ. Ἀ. Δαβόρας, Φ. Παπαδόπουλος, Ἰ. Γιαμάς, Ἀ. Τσουλῆς, καὶ Δ. Χατζηδημητρίου, οἱ ἱατροὶ κ. κ. Ἰ. Ἰωακειμίδης, Σ. Βλαχογιάννης καὶ Ἀ. Περδίκης καὶ δεκάδες ἄλλων νέων, ἀξιωματικῶν, ἐπιστημόνων, ἐμπόρων, ἐργατικῶν. Ὀλίγον βραδύτερον ὁ κ. Γουδῆς ἴδρυσεν τὴν Χριστιανικὴν Ἐνωσιν

17

Ἐκκλησιαστικὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, συγκλίνων πρὸς ἄλληλα τὰ τρία συγγενῆ πνευματικὰ ἰδρύματα μετακαλέσας δαπάναις τῆς Χ. Ε. καὶ τοῦ προσκοπισμοῦ Ἱεροκήρυκα ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ τῶν πλέον καταλλήλων, τῶν διακρινομένων διὰ τὸ ἦθος, τὴν ἀνιδιοτέλειαν, τὴν κατάρτισιν τὸ κήρυγμα καὶ τὴν ἰκανότητα πρὸς διεύθυνσιν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Τῷ 1935 θέλων νὰ ἐξασφαλίσῃ μόνιμον ἐντευκτήριον διὰ τε τοὺς Πρόσκόπους καὶ τὰ Κατ. Σχολεῖα καὶ διὰ τὴν ὅλην Χριστιανικὴν κίνησιν ἧς ἠγεῖτο, ἀνελαβεν ἀγῶνα ἀποδεσμεύσεως τοῦ Κεντρικοῦ παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Βερροίας, ὃν οἱ μὲν Τοῦρκοι εἶχον μεταβάλλῃ εἰς Τζαμίον, ἀπὸ δὲ τοῦ Μεγάλου Παγκοσμίου Πολέμου ἐχρησιμοποίησαν ἀρχικῶς μὲν αἱ συμμαχικαὶ στρατ. ἀρχαὶ βραδύτερον δὲ αἱ ἐπισιτιστικαὶ εἰς ἀποθήκην. Πείσας διὰ τῆς πλούσιας καὶ φλογερᾶς ἐπιχειρηματολογίας του τὸν ἀείμνηστον τότε Μητροπολίτην Πολύκαρπον Σακελλαρόπουλον καὶ κατελθὼν εἰς Θεσσαλονίκην παρὰ τῇ Γ. Διοικήσει καὶ εἰς Ἀθήνας παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας, μετὰ ἐξάμηνον προσπάθειαν κατέλαβε τὸ κτίριον καὶ μετὰ τῶν φιλοτιμιῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν συνεργατῶν του, βαθμοφόρων τῶν Προσκόπων καὶ μελῶν τῆς Χρ. Ἐνώσεως, ἀνέλαβε νέον ἀγῶνα ἐπαναφορᾶς τοῦ ἐρειπωμένου κτιρίου εἰς τὴν προτέραν αἴγλην του. Ἐκτοτε τοῦτο πράγματι εἶναι οἶκος τοῦ χριστιανοῦ καὶ τοῦ προσκόπου ἐν Βερροίᾳ. Τῷ 1939 ὁ κ. Γουδῆς ἐκήρυξεν—πρῶτος ἐν

18

Ἑλλάδι—τὴν πνευματικὴν ἐπιστράτευσιν. Οὕτω ἔχων ὠργανωμένας μόνον ἐν Βερροίᾳ ἑπτά πληρεῖς ὁμάδας Προσκόπων μετὰ μουσικὴν ἀπὸ 50 ὄργανα, ἤρχισε τὴν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐξόρμησιν τῆς Ὀμάδος ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἧς ἠγεῖτο ὁ ἴδιος καὶ ἧς μετεἶχον ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Μεραρχιακοῦ Πεζικοῦ—ἐνίοτε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Διοικητὴς τῆς Χ. Μεραρχίας—καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τοῦ συν)τος—Ἱερεῖς, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ Δικασταί, ὁ Γυμνασιάρχης μετὰ καθηγητὰς, Διευθυνταὶ Δημ. Σχολείων καὶ ἄλλοι διδάσκαλοι, ἱατροὶ, δικηγόροι, ἔμποροι, ἐργαζόμενοι, οἱ ἀρχηγοὶ Προσκόπων καὶ ἡ ὁμάς τῆς προσκοπικῆς Μουσικῆς.

Ἡ κατὰ Κυριακὴν ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη ἐπαφὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν μετὰ τὰς κοινότητας καὶ τὰ χωρία τῆς Ἠμαθίας καὶ Πιερρίας, ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν πολιτῶν, ἐξήπτε δὲ τὸ πατριωτικὸν φρόνημά των καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημά των, διότι ἐκεῖ ἀνεπτύσσοντο θέματα θρησκευτικοῦ καὶ πατριωτικοῦ περιεχομένου. Τοιαῦτα ἐξορμήσεις ἐγίναν εἰς τὰς πλεῖστας κοινότητας καθὼς καὶ εἰς τὴν Νάουσαν, Γιαννιτσὰ καὶ Κατερίνην.

Καὶ ἐνῶ ἐγίνοντο ὅλα αὐτά, κατ' ἔτος, ἀπὸ τοῦ 1929—1939, ὠργάνωνεν ὁ ἴδιος προσωπικῶς διμήνουσ θερινὰς κατασκηνώσεις ἐν Καστανιᾷ—Βερροίας, ὅπου ἀνερχόμενος ὁ ἴδιος μεθ' ὀλοκλήρου ἐπιτελείου ἐκ θεολόγων, ἱατρῶν, ἀξιωματικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν, ἐπέδιδετο εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν προσκόπων εἰς τὰς προσκοπικὰς καὶ χριστιανικὰς ἀρετὰς

19

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ο κ. ΓΟΥΔΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Τῷ 1940 ὁ κ. Γουδῆς διορίσθη Δήμαρχος Βερροίας. Ἐκεῖ πλέον ἐφάνη ἡ ἀξία τοῦ ἀνδρός. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἐτέθησαν αἱ βάσεις μιᾶς χρηστῆς καὶ ὑποδειγματικῆς διοικήσεως ἐν τῷ Δήμῳ. Ἀτυχῶς εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἔμεινεν ἐλαχίστους μόνον μῆνας, διότι ἐπιστρατευθεὶς κατὰ τὸν πόλεμον ἀπεμακρύνθη τῆς πόλεως.

ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ ΚΑΙ ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Τὴν 27 Ἀπριλίου 1941 εὐρισκόμενος μὲ τὸ Τμήμα του ἐν Ναυπλίῳ καὶ ὑπέικων εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β΄ ἔσπευσεν εἰς Κρήτην καὶ μετὰ τὴν μάχην τῆς Κρήτης εἰς Μέσην Ἀνατολήν.

Ἐκεῖ ἐπιστρατευθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1941 ὡς ἀξιωματικὸς Δικαστικὸς τοῦ Β.Ν. διορίσθη Διευθυντὴς τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Υ.Ν. καὶ συγχρόνως Βασιλικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἐκτάκτου Ναυτοδικείου Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἡ σταδιοδρομία του καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ὑπῆρξε καταπληκτικὴ. Τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐν Καίρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἰδίᾳ οἱ διατελέσαντες Ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Ἀρχηγοὶ τοῦ Στόλου Ναύαρχοι κ. κ. Ἀλ. Σακελλαρίου, Ἐπ. Καββαδίας, Π. Ἀντωνόπουλος, Κ. Κοντογιάννης, Π. Κώνστας καὶ

20

πλεῖστοι ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ὄχι ἀπλῶς ἐξετίμησαν τὸ ἦθος, τὸν πατριωτισμὸν, τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν ἐξοχὸν δρᾶσιν τοῦ κ. Γουδῆ, ἀλλὰ καὶ ἐποπτεύοντες τὴν ἐν αὐταπαρνήσει γενικωτέραν δρᾶσιν του ἐν τῷ κοινωνικῷ πεδίῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ πολλαχοῦ τῆς Αἰγύπτου, ἐξεδήλωναν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τὴν πρὸς αὐτὸν βαθεῖαν τιμὴν των, θεωροῦντες αὐτόν, ὡς καὶ πράγματι ἦτο, ὄχι μόνον ὡς ἕνα καλὸν ἀξιωματικὸν ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς προσωπικότητα ἐξαιρετικὴν, ἐξερχομένην τῶν ὁρίων τοῦ κοινοῦ ἐπιστήμονος, προσωπικότητα μὲ πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πληρότητα ἀσυνήθη εἰς τὴν ἐποχὴν μας, προσωπικότητα ἔχουσαν συνείδησιν τῆς εὐθύνης του ὡς πολλοῦ, ὡς διανοουμένου, ὡς ἀνωτέρου λειτουργοῦ, προσωπικότητα ἀσκοῦσαν τὰ ἐμπιστευμένα εἰς αὐτὴν ἔργα μετὰ λόγου καὶ δυνάμεως.

21

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝ. ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΔΗ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κ. Γουδῆς ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Ἀλεξανδρείας (Μάιος 1941) δύο μόλις ὥρας ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως ἔκαμε τὴν πρώτην διάλεξίν του ἐνώπιον Ἀλεξανδρέων Ἑλλήνων. Καὶ ἔκτοτε ἤρχισε τακτικῶς νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν θρησκευτικὴν, φιλολογικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν κίνησιν μὲ τὴν γλαφυρὰν διαλεκτικότητά του ἐνώπιον πολυπληθῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, τῶν Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν, τῶν Φαλαγγιτῶν, τῆς φιλολογικῆς συντροφιδῆς ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς σοφῆς Καθηγητρίας τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παναγιωτάτου, ἐν ταῖς Λέσχαις τῶν Ἑλλήνων Ἀλεξανδρείας, τῶν Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Ἱερῶν Ναῶν, Κινηματοθεάτρων κλπ, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι γνωστὸς εἰς ὄλους τοὺς Ἀλεξανδρινούς καὶ νὰ ἐπισύρῃ τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ὥστε, ὅταν τῷ 1944 μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀντικρατικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν στοιχείων, ἐτέθη ἐκτὸς ὑπηρεσίας, καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν συνοδοιπορικῶν κύκλων διὰ τὰς ἐδραίας ἐθνικὰς ἀρχὰς του, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν περιέθαλψαν μὲ τὸν μεγαλύτερον σεβασμὸν καὶ μὲ στοργὴν ἀνεκτίμητον.

22

Ὅ,τι ἰδιαίτερος δέον νὰ ἐξαρθῇ ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Γ. ἐν Αἰγύπτῳ, εἶναι ἡ σθεναρὰ ἐκ μέρους του ὡς Διευθυντοῦ τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Υ.Ν. καὶ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ναυτοδικείου Ἀλεξανδρείας ἀντιμετώπισις τῶν κινήματων ἐν τῷ Β. Ν. Οἱ διατελέσαντες ὡς ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν Ναύαρχοι Σακελλαρίου καὶ Καββαδίας τὸν κ. Γουδῆν εἶχον μοναδικὸν βοηθὸν διὰ τὴν δικαστικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἄλλων συνοδοιπορικῶν στοιχείων τὰ ὅποια ἐξήρθωναν ὅ,τι οἱ φιλότιμοι καὶ γενναῖοι ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα ἐπετύγχανον μὲ τὰς θυσίας τοῦ αἵματος καὶ τῶν κόπων των.

Ὁ κ. Γουδῆς δὲν ἐδίστασε νὰ συλλάβῃ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς καὶ πολιτικά πρόσωπα ἐγγὺς τοῦ ἀρχισυνωμότη Ἐμμ. Τσουδεροῦ, ἐμπνέοννα αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθοδηγούμενα εἰς τὴν ἀνευ προηγουμένου συνωμοτικὴν τῶν δρᾶσιν, εισηγήθη δὲ εἰς τὸν Ναύαρχον τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν δίωξιν καὶ αὐτοῦ τοῦ Τσουδεροῦ, ὑποβαλὼν καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα, εἰς Λονδίνον, πρὸς τὸν Μάρτυρα Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ, εἰς τὸν ὅποιον ἐξέθετε τὰ πορίσματα ἐπισήμου ἀνακρίσεως ἐξ ἧς ἀπεκαλύπτετο ὀλόκληρον τὸ σχέδιον ἐνεργείας τῶν ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ ἀντιδραστικῶν κύκλων, τῶν δρώντων ἐν ἐπαφῇ πρὸς ὀρισμένους ἐν Ἑλλάδι «παράγοντας» καὶ πρὸς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα, σχέδιον, συμφώνως πρὸς τὸ ὅποιον, περίεργοι καὶ πρωτότυποι «δημοκρατικοὶ» κοπτόμενοι διὰ τὰς ἐλευθερίας, εἰς τὴν πραγματικὴν δὲ μὲν καθολοκληρίαν ἀνελεύθεροι καὶ ἀπλῶς

23

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

«ὡς ἐπικάλυμμα τῆς κακίας ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν» ἐχάλκευον ἔκτοτε (1942), ἄλλοι ἐσκεμμένως καὶ ἄλλοι ἀσυνειδήτως, τὰ δεσμὰ τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἐκατόμβας τῶν αἱματηρῶν θυμάτων καὶ τὰς ἀνυπολογίστους καταστροφὰς τοῦ ὕλικου πλούτου καὶ τῶν τεχνικῶν ἔργων τῆς προόδου, ἐμπρησταὶ καὶ δολοφόνοι γυναικῶν ἐγγύων, ἀπροστατευτῶν παιδῶν καὶ χρηστῶν πολιτῶν.

Ἄλλο κεφάλαιον τῆς δράσεώς του ἐν Μ. Ἀνατολῇ εἶναι ὁ ἀγὼν του ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τὸν Ὅποιον ἐσυκοφάντουν πολλοὶ ἡμέτεροι καὶ ξένοι, ὄργανα ὄλοι μιᾶς αἰσχροῦς προπαγάνδας.

Ὁ κ. Γουδῆς εἶναι ὁ μόνος τῶν ἐξ Ἑλλάδος ὀρμηθέντων μετὰ τὴν μάχην τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος, μέχρι τέλους, χωρὶς ἀνάπαυλαν εἰργάζετο διὰ διαλέξεων καὶ ἀρθρῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ὁποῖου, μετὰ τὸ 1943 εἶχον σχεδὸν ἀπαγορεύση οἱ ἐπικρατοῦντες συνωμῶται, καὶ τὸ ὄνομα νὰ ἀναφέρεται.

Ὁ κ. Γουδῆς ἀπήντησε δι' ἑπτὰ (7) μακρῶν ἀνοικτῶν ἐπιστολῶν καὶ πρὸς τὰς κατὰ τοῦ Βασιλέως ραδιοφωνικὰς καὶ δημοσιογραφικὰς συκοφαντίας τοῦ ἐξάλλου ἀγγλοῦ ἐργατικοῦ Βουλευτοῦ ΚΟΞ, ὁ ὁποῖος τῷ 1944, κακοποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἰσχυρίζετο ὅτι ἐν Ἑλλάδι μόλις τὰ 5)ο)ο τῶν πολιτῶν ἐπιθύμουν τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως.

Παράλληλα ὁ κ. Γουδῆς ἤσκησεν ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ Ἀλεξανδρείας τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Καΐρου κ. Θεόδ. Κότσικαν καὶ ἄλλους ἐγκρίτους Ἕλληνας τῆς Ἀλεξαν-

24

δρείας καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Αἰγύπτου, ἀγῶνα σθεναρὸν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων. Τοῦτο δὲ διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ ἀριστερίζοντες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ Ἕλληνες, ὅπως οἱ κύκλοι καὶ τάκηρύγματα τοῦ τότε ἐν ἀναπτύξει ὀπλαρχηγοῦ ΤΙΤΟ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ὅπως οἱ λεβαντίνοι τῶν μουσικῶν ὑπηρεσιῶν, συνεδύαζον τὸν κοινὸν ἀγῶνά των τόσο ἐναντίον τοῦ Βασιλέως ὅσον καὶ ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς Βορείου Ἠπείρου, καὶ τῆς ἑλληνικωτάτης Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας κλπ.

ΙΔΡΥΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΗΧ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ὁ κ. ΓΟΥΔΗΣ, ἐπὶ πλέον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Μακροβιτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἵδρυσεν καὶ ἐκεῖ Χριστιανικὴν Ἐνωσιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἅγιος Ἀθανάσιος», ἐπίσης δὲ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν Ἑλλάδι δρώντων. Τὴν τεραστίαν αὐτὴν θρησκευτικὴν κίνησιν τὴν διήυθυνεν ὁ ἴδιος ὡς πρόεδρος τοῦ Δ. Σ., ὁμιλῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἔδρας τετράκις τῆς ἐβδομάδος. Διὰ τὴν δρᾶσιν του ταύτην ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας τῷ ἀπένευσε τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ὅστις ἀπενεμήθη μόνον εἰς Πρωθυπουργοὺς, Ὑπουργοὺς, Ναυάρχους, Στρατηγούς καὶ ἄλλας ὑψηλὰς προσωπικότητας.

25

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὁ κ. Γουδῆς περιώδευσεν ὅλας τὰς πόλεις τῆς Αἰγύπτου ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνισμὸς (Καΐρον, Πόρτ-Σάϊτ, Σουέζ, Ἰσμαηλία, Ἡλιούπολις, Ἐρμούπουλις (Τάντα), Ζαγαζίκ, Ἀμπουκίρ, κλπ.κλπ.) καὶ ἐκεῖ ἐπανελάβε τὰς ὁμιλίαις του ἐνισχύων παντοῦ μετὰ τῶν ἑλλήνων τὸν πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν εἰς τὰ πάτρια ἀγάπην.

Εἰδικώτερον ὁ κ. Γ., ὅταν τὸ ΕΑΜ (1944) ἐξᾶπέλυσε πράκτορας ἐν Μ. Ἀνατολῇ καὶ ἵδρυσεν εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Αἰγύπτου τὸν ΕΑΣ, σύλλογον πολιτικὸν πρὸς πλήρη ἐκτραπήν τοῦ ἀγῶνος μας ἐν τῇ Μ. Ἀνατολῇ καὶ μεταβολὴν αὐτοῦ ἀπὸ ἐθνικοῦ εἰς κοινωνικόν, ἀσκοῦν ἔκτοτε πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ εἰς ὄφελος στρατιωτικὸν μὲν τῆς Γερμανίας, μεθ' ἧς ἐμάχοντο ἀκόμη ἐν Μ. Ἀνατολῇ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἄγγλοι, πολιτικὸν δὲ τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσσίας, ὁ κ. Γουδῆς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς μεγάλης πατριωτικῆς ὁργανώσεως τῶν ἐθνικοφρόνων Αἰγυπτιωτῶν ἑλλήνων ὑπὸ τὸν

26

τίτλον «Πανελληνίος Ἐνωσις Αἰγύπτου», ἡ ὁποία ἱδρυθεῖσα τῇ ἐπινεύσει τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Θ. Κότσικα, περιλάμβανεν ὅλα τὰ ὕγια στοιχεῖα τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὸ δὲ συμβούλιόν της καθὼς καὶ τὰ τοπικὰ τοιαῦτα ἀπετελοῦντο ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας Αἰγύπτου.

27

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Όλοκληρωθέντος του σκοπού της Πανελληνίου Ένώσεως Αιγύπτου δια της επανόδου της Α. Μ. του Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ εις Ελλάδα, ο κ. Γουδής, περατώσας εν τῷ μεταξύ καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Α' τόμου τοῦ συγγράμματός του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸν Β'. Παγκόσμιον πόλεμον» ἐπανῆλθεν εις Ελλάδα (7-9-1947) ὅτε καὶ αὐθημερὸν ἐπεστρατεύθη ὑπὸ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Ναυάρχου Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὸ ἔκτοτε διαρρευοῦσαν διετὲς διάστημα ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εις τὰ δικαστικά του ἔργα, μὴ παραλείπων, κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως, νὰ διδῆ, ἐντολῇ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, διαλέξεις ἐθνικοῦ καὶ ἠθικοκοινωνικοῦ περιεχομένου πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τὰ πληρώματα τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν καὶ ἄλλων ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὁ κ. Γουδής ἐξετιμήθη καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τοὺς συναδέλφους καὶ προϊστάμενους του διὰ τὴν εὐσυνείδητον καὶ ἀρτίαν ἀπόδοσίν του, ὡσάκις δὲ κατεῖχε τὸ βῆμα τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου εις τὸ Ναυτοδικεῖον Πειραιῶς, οἱ Ναυτοδίκαι καὶ οἱ ἄκροαταὶ ἐγοητεύοντο ἀπὸ τὰς γλαφυρὰς ἀγορεύσεις του τὰς

28

ὁποίας παρηκολούθουν μὲ κατανυκτικὴν προσοχὴν πάντοτε μὲν ἰδίᾳ δὲ ὡσάκις ἐπρόκειντο θέματα ἀπτόμενα τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ πληγῶν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως, ὅτι, ἐγκρίσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὁ κ. Γουδής μετέβη εις ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΝ, ὅπου ἔκαμεν ἑπτὰ ὁμιλίαις μὲ τόσῃ δύναμιν καὶ πληρότητα, ὥστε τόσον οἱ διοικοῦντες ὅσον καὶ οἱ τρόφιμοι νὰ μείνουν ὄχι μόνον κατὰπληκτοὶ ἀλλὰ καὶ τελείως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ νὰ τὸν περιφέρουν οἱ κρατούμενοι ναῦται καὶ στρατιῶται εις τοὺς ὤμους ἐπὶ 15' παρὰ τὰς διαμαρτυρίας του.

Κατὰ τὴν εἰς Μακρόνησον μετάβασίν του ὁ κ. Γουδής ἔδειξε ὄλον τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖον του, ἐνδιαφερθεὶς δι' ὄλους βέβαια, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας τοὺς καταγομένους ἐκ Βερροίας καὶ τῶν περιχώρων. Τοὺς εἶδεν ὄλους, τοὺς συνεβούλευσε, τοὺς ἐνεθάρρυνε καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸν Γενικὸν Στρατοπεδάρχην καὶ τοὺς διοικητὰς Ταγμάτων διὰ τὰ παιδιὰ μας, ΕΓΓΥΗΘΕΙΣ ὁ ἴδιος δι' αὐτὰ ἐπὶ σκοπῶ ἀποχρωματίσεως των.

Ὅλοι τότε οἱ κρατούμενοι ἔγραψαν εις τοὺς οἰκείους των διὰ τὴν ἀδελφικὴν στάσιν τοῦ κ. Γουδῆ, ὁ ὁποῖος, εις ἀντάλλαγμα, ἔλαβε τὴν ἱκανοποίησιν ἐκ τοῦ ὅτι σχεδὸν ὅλα τὰ παιδιὰ μας ἐφάνησαν ἄξια τῆς ἐγγυήσεως ποῦ ἔδωκεν ὁ κ. Γουδής, ζητήσαντα ὄπλα καὶ ἐνταχθέντα εις τὸν ἐθνικὸν στρατὸν ἀπὸ μακροῦ ἤδη, ἄλλα δὲ ἀπολυθέντα καὶ ζῶντα τὸν τίμιον ἀγῶνα τοῦ Ἕλληνοσ πολέμου.

29

Ὁ κ. ΓΟΥΔΗΣ ΩΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Ἐκτὸς τῶν ἀναρρηθῆτων ὁμιλιῶν, διαλέξεων, ἄρθρων καὶ μελετῶν του ὁ κ. Γουδής συνέγραψε καὶ τὰ κάτωθι ἔργα.

- 1) Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἀδικίας τῆς προσγινομένης ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐν τῷ Κράτει ρυθμίσεως τῆς πορνείας.
- 2) Ἡ ἀξία τῆς Νέας γεννεᾶς.
- 3) Προσκοπισμός, Κατηχητικὰ Σχολεῖα. Ἄλκιμοι, Νεολαία.
- 4) Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Ἑλλάς.
- 5) Ὁ γάμος ὡς θεσμὸς τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου καὶ ὡς μυστήριον.
- 6) Ἡ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἑλληνικότης τῆς Μακεδονίας. Τόμοι δύο σελ. 850.
- 7) Ἡ ἀψόγως ἀνεπίληπτος ζωὴ τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς βάσει τῆς ἀφηγήσεως τῶν Εὐαγγελίων καὶ ἄλλων ἱστορικῶν πηγῶν.
- 8) Ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸν Βον Παγκόσμιον Πόλεμον. Τόμος Α'. σελ. 435
Τόμος Β'. » 500.

30

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΓΟΥΔΗΝ ΚΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ

Θὰ ἔπρεπε νὰ συνταχθοῦν τόμοι ὀλόκληροι διὰ νὰ περιληφθοῦν αἱ ὑπὲρ τοῦ κ. ΓΟΥΔΗ ἔγγραφαι κρίσεις ἀπὸ τοῦ 1929 μέχρι σήμερον κρίσεις, σημαίνουσων προσωπικοτήτων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης ὡς καὶ ἐπισήμων ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄλλως τε ὁ κ. ΓΟΥΔΗΣ ἐπιτρέψας εις ἡμᾶς νὰ ἀναδιφήσωμεν τὸ ἀρχεῖον τον δὲν ἐνέκρινε νὰ «ξεσηκωθοῦν» τὰ ἔγγραφα διὰ νὰ καταχωρισθοῦν.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν εἶναι ὅτι ὀλίγοι ἄνθρωποι ἔχουν τόσον πλουσίους τίτλους τιμῆς καὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν ἐσοχὸν δρᾶσίν των ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

31